

Nr 1028

Av herrar **Ståhl** och **Hagnell**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 107, angående organisation m. m. av försvarets materieförvaltning i central instans m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 107 har föredragande departementschefen lämnat utan beaktande förslaget av försvarets materieförvaltningsutredning att övergången till den nya organisationen i det integrerade förvaltningsverket bör ske successivt under en treårsperiod. Utredningen har nämligen sett som sin uppgift att i första hand lösa de viktigaste problemen och att förbereda en anpassning till en i många avseenden oviss framtid. En viss försiktighet i de organisatoriska ingreppen har därför ansetts motiverad. Fortsatta utredningar rörande bl. a. sakorganens verksamhet och fortsatt rationalisering förutsätts ske i materielverkets egen regi och under verkschefens ledning.

Detta materieförvaltningsutredningens förslag att det fortsatta utredningsarbetet bör ske i verkets egen regi — något som får stöd av ett stort antal remissorgan — biträds som sagt ej av departementschefen. I propositionen framför departementschefen följande:

att de kompletterande undersökningarna, som för övrigt inte bör begränsas till enbart sakorganen, är så omfattande att de redan av detta skäl inte kan utföras av materielverket utan risk för att den löpande verksamheten blir eftersatt. En särskild utredning bör få i uppdrag att i nära samarbete med verket göra dessa undersökningar.

Den nya utredningen bör främst ägna sig åt att undersöka sakorganens — även tele- och robotorganens — verksamhet. De förslag utredningen kommer fram till kan emellertid få återverkningar på andra funktioner såsom inköp, underhåll och kvalitetskontroll. Utredningen bör alltså undersöka också dessa funktioner mot bakgrunden av materieförvaltningsutredningens förslag.

Det måste starkt ifrågasättas om motivet till departementschefens ställningstagande är helt bärande. Också utredning "utanför verket" är för sitt arbete i så hög grad beroende av uppgifter m. m. från personalen inom materielverket att den extra arbetsbelastningen på denna personal blir av samma storleksordning oavsett om undersökningarna görs av en utomstående utredning eller kommer till stånd i verkets egen regi. Det är väl snarare så att en utredning i verkets egen regi får större möjligheter att planera arbetet så att minsta möjliga olägenheter åstadkommes för det löpande förvaltningsarbetet.

Det bör särskilt framhållas att den nu föreslagna utredningen har att behandla frågor som ligger inom ett gemensamt ämbetsverk till skillnad mot tidigare utredningar som haft till uppgift att lägga fram förslag till organisationsförändringar inom ämbetsverk som sinsemellan varit fristående. Det är denna skillnad som gör det möjligt att anlägga en annan och modernare syn på det utrednings- och rationaliseringsarbete som nu förestår. Nu är det möjligt att låta det nya ämbetsverket självt genomföra erforderliga undersökningar och föreslå åtgärder i likhet med vad som i regel sker inom näringslivet vid organisationsförändringar av detta slag. Denna typ av rationaliseringsverksamhet står också helt i överensstämmelse med innebörden av den allmänna verkstadgan. Det är härvid av värde att berörd personal kan engageras i så stor utsträckning som möjligt. I stor utsträckning stöds denna tanke också av remissorganen. Så t. ex. framhåller statskontoret:

Organisationen har av MFU föreslagits i huvudsak ske i materielverkets regi. Ansvaret för det fortsatta utredningsarbetet har likaså föreslagits åläggas materielverket. Ämbetsverket vill understryka vikten av att ansvaret för dessa processer åläggas materielverket.

Försvarets förvaltningsdirektion framför följande:

Förvaltningsdirektionen tillstyrker de av utredningen angivna riktlinjerna för utredningens fullföljande. Förvaltningsdirektionen vill ytterligare understryka utredningens uttalande att ansvaret för fullföljande bör åvila materielverket och att detta bör ges resurser och befogenheter härför.

Riksrevisionsverket anför beträffande det fortsatta utredningsarbetet:

Arbetet bör bedrivas i verkets egen regi. Det är dock väsentligt att materielverket ges möjlighet att till sig knyta de erforderliga kvalificerade resurserna härför.

I yttrandet av försvarets förvaltningsdirektion har ledamoten Hagnell understrukit, att om den centralisering som nu föreslås skall uppnå ett såväl tekniskt som ekonomiskt tillfredsställande resultat, måste organisationens ständiga förnyelse och utveckling kunna äga rum under ledning av styrelsen för verket inom den ekonomiska totalram som statsmakterna anvisat. Ansvaret skall helt åvila styrelsen och utkrävas av denna.

Det är dessa synpunkter som måste tillvaratas och därför komma att prägla riksdagsbeslutet.

Med stöd av vad som ovan framförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att det uppdrages åt materielverkets ledning att i enlighet med av Kungl. Maj:t utfärdade direktiv genomföra de fortsatta undersökningarna

inom bl. a. sakorganens verksamhetsområden och föreslå
härav betingade åtgärder.

Stockholm den 29 mars 1968

Manne Ståhl (fp)

Hans Hagnell (s)
